

Мирослав Тодоровић

О СТРАШНОМ ВАЛУ ВРЕМЕНА

ГОЗО 360°

ПРЕДЕЛИ боје зрелог жита
Са миром и мирисом пустиње
Зидови од камених наслага
Чувају мало хлеб земље

Као на слици старих мајстора
Са којих светлост јарка још зрачи
Обасјава групу ходочасника
И у овом дану на острву Гозо

Историја – цркве и катедрале
Шта је душа прошлости замичуће
Шта песме које у дах векова уписујем
Спрам плаветне тишине хоризонта

Речита је прошлост
Камен Боје Бројке Обриси
У сенци древна моћ
Запис у камену Стих и жртва

7000 година стало је у филм
Седмоминутни ГОЗО 360° О томе
Светлост и сенке Успомена народа
За пророчку поруку овом запису

Gozo, 29. VI 2002.

ПИСМО СА ГОЗОА

*Поезија није истина:
она је ускрснуће присуства,
историја
преображена у истину времена без дајума.*
О. Пас

РЕЧИТЕ водитељице зналачки крчме легенде
Путницима који хрле из света
Море заплускује приче и моју сумњу
Да смисао није у одгонетању шара

Спрам јарке светлости и живе врелине
Ево нас над пећином у којој Калипса
Одисеја седам година жудно чекала
А приче ће: *Дању њлела ноћу њарала*

Потом списи које сенка зидина и видело
Држи за књигу наслеђа и стих(ове) утехе
Која има своје богове и пут мој живот
Мути је визија о страшном валу времена

Хрупиће у празно Вечности белина
Таме успомена потом легенда нема
Камен кост биће само одсев
Истина овог стиха светлост окамењена

Утврде у бескрај ишчекујуће загледане
У празно нишане Записа мојих несаница
Над морем јошт виде Историје пев
Ал слово векова тек је песка честица

Ramla Bay, 29. VI 2002.